

5. Статистичні відомості про роботу із запитами на інформацію які надійшли до Служби безпеки України у II кварталі 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.sbu.gov.ua/sbu/control/uk/publish/article?art_id=152938&cat_id=152937.
6. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України»: Указ Президента України 14 квітня 2014 року № 405/2014 // Офіційний вісник Президента України. – 2014. – №14. – Ст.745.
7. Про боротьбу з тероризмом: Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №25. – Ст.180.

References:

1. On the Security Service of Ukraine Law of Ukraine // Ukraine Supreme Council. - 1992. - №27. - St.382.
2. The provisions of the Public Council on updates Security Service of Ukraine, approved by the Central Office of Security Service of Ukraine from April 29, 2015 № 286. - K. SBU, 2015 - 3 p.
3. On Access to Public Information Law of Ukraine // Ukraine Supreme Council. - 2011. - № 32. - Art. 314.
4. On information: Law of Ukraine // Ukraine Supreme Council. - 1992. - №48. - St.650.
5. Statistical information about working with requests for information received by the Security Service of Ukraine in the second quarter of 2015 [electronic resource]. - Access: http://www.sbu.gov.ua/sbu/control/uk/publish/article?art_id=152938&cat_id=152937.
6. On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine on 13 April 2014 "On urgent measures to overcome the terrorist threat and the territorial integrity of Ukraine": Decree of the President of Ukraine on Apr. 14, 2014 № 405/2014 // Official Journal of the President of Ukraine. - 2014. - №14. - St.745.
7. On the fight against terrorism: // Law of Ukraine Supreme Council of Ukraine. - 2003. - №25. - St.180.

Рецензент: кандидат юридичних наук, доцент Сіроха Д.І.

УДК 342.9

Кармазіна Л.П.,

здобувач Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ

**ПРИНЦИПИ, НА ЯКИХ ГРУНТУЄТЬСЯ
ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІДПОВІДАЧА ПІД ЧАС ПЕРЕГЛЯДУ
РІШЕНЬ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ
АДМІНІСТРАТИВНИМИ СУДАМИ**

У статті встановлено сутність поняття принципів реалізації правового статусу відповідача в адміністративному судочинстві під час перегляду рішень у справах про адміністративні правопорушення, а також розглянуто основні із цих принципів.

Ключові слова: принцип, правовий принцип, верховенство права, законність, диспозитивність, рівність перед законом, гласність.

Кармазіна Л.П.

соискатель Днепропетровского государственного
университета внутренних дел

**ПРИНЦИПЫ, НА КОТОРЫХ ОСНОВЫВАЕТСЯ
ПРАВОВОЙ СТАТУС ОТВЕТЧИКА ПРИ ПЕРЕСМОТРА
РЕШЕНИЙ ПО ДЕЛАМ ОБ АДМИНИСТРАТИВНЫХ
ПРАВОНАРУШЕНИЯХ АДМИНИСТРАТИВНЫМИ СУДАМИ**

В статье установлено сущность понятия принципов реализации правового статуса ответчика в административном судопроизводстве при просмотре решений по делам об административных правонарушениях, а также рассмотрены основные из этих принципов.

Ключевые слова: принцип, правовой принцип, верховенство права, законность, диспозитивность, равенство перед законом, гласность.

Karmazina L.P.

Competitor Dnepropetrovsk State
University of Internal Affairs

**PRINCIPLES ON WHICH TO BASE LEGAL STATUS
OF RESPONDENT WHEN REVISING DECISIONS ON CASES
ON ADMINISTRATIVE OFFENSES ADMINISTRATIVE COURTS**

The article set the essence of the concept of the implementation of the principles of the legal status of the defendant in the administrative proceedings when viewing decisions on cases of administrative offenses, as well as the basic of these principles.

Actuality is the main goal of every modern democratic, legal, social state is to ensure rights, freedoms and legitimate interests of society. This is not an exception and Ukraine, which need to guarantee and ensure the rights, freedoms and legitimate interests of man and citizen, and the rights and legitimate interests of the collective subjects, subject to the operation of complex, branched state mechanism. One central place in this mechanism takes judiciary, the main purpose of which is to solve by law and in accordance with its procedure conflicts arising between subjects of. Among the disputes is the subject of litigation of particular importance are those which are public legal character. These disputes are considered in administrative proceedings, and their parties are the plaintiff and defendant.

In order to ensure equal opportunities plaintiff and the defendant to protect and defend their rights in court, the government gives them appropriate procedural and legal status through securing their rights, obligations and responsibilities under the law. There is no doubt that the activities of the defendant during the implementation of their legal status in the administrative process that is associated with the revision of decisions in cases of administrative offenses must be based on certain immutable principles that scientific and legal circles are called "principles". The conclusions are that in implementing the principles of the legal status of the defendant during the review of decisions in cases of administrative offenses administrative courts to be understood attached to the regulatory framework, basic, guiding principles underlying the implementation of the above legal status during the administrative process specified categories of administrative cases. The principles of implementation of the legal status of the defendant during the review of decisions in cases on administrative offenses by administrative courts should be performed and compliance under any circumstances at any stage of administrative and legal proceedings, since otherwise be adopted illegal and unfounded judgments. The above situation is extremely unacceptable especially in the absence of the principle of appellate and cassation court decisions in administrative cases related to the review of decisions in cases of administrative offenses.

Keywords: principle, legal principle, the rule of law, legality, optionality, equality before the law, transparency.

Актуальність проблематики. Головною метою кожної сучасної демократичної, правової, соціальної держави є забезпечення прав, свобод і законних інтересів учасників суспільного життя. Не є у цьому виключенням і Україна, в якій завданням щодо гарантування та забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина, а також прав і законних інтересів колективних суб'єктів, підпорядковано функціонування складного, розгалуженого державного механізму. Одне з центральних місць у цьому механізмі посідає судова система, основним призначенням якої є вирішення на підставі закону та у встановленому ним порядку конфліктних ситуацій, що виникають між суб'єктами. Серед спорів, що є предметом судового розгляду особливе значення мають ті, які носять публічно-правовий характер. Ці спори розглядаються у порядку адміністративного судочинства, а їх сторонами є позивач та відповідач. З метою забезпечення рівних можливостей позивачу і відповідачу щодо захисту своїх прав та відстоювання інтересів у суді, держава наділяє їх відповідним процесуально-правовим статусом, через закріплення їх прав, обов'язків та відповідальності у законодавстві.

Ступінь наукової розробки проблеми Нажаль на сторінках юридичної літератури даному питанню не приділяється належної уваги.

Ми маємо на меті дослідити принципи реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами.

Виклад матеріалу. Спершу варто зазначити, що термін принцип” походить від латинського слова “*principium*”, що означає основні, вихідні положення, засоби, правила, що визначають природу та соціальну сутність явища, його спрямованість і найсуттєвіші властивості [1, с. 17].

В юридичній енциклопедичній літературі зазначається, що принцип – це основні засади, вихідні положення, що характеризуються універсальністю, загальною значущістю, вищою імперативністю та відображають суттєві положення теорії, вчення, науки, системи внутрішнього та міжнародного права, політичної, державної чи громадської організації (гуманізм, законність, справедливість, рівність перед законом тощо). Принципам притаманна властивість абстрактного відображення закономірностей соціальної дійсності, що зумовлює їх особливу роль у структурі широкого кола явищ [2, с. 110-111]. Варто погодитись із Г. В. Щекіним, який зауважує, що принцип є специфічним поняттям, змістом якого є не стільки сама закономірність, відносини, взаємозв'язок, скільки наше знання про них. Вони являють собою результат узагальнення людьми об'єктивно чинних законів і закономірностей, притаманних їм загальних рис, характерних фактів і ознак, які стають загальним началом їх діяльності [3, с. 368]. О.О. Уварова під час дослідження правозастосовної функції принципів права зауважує, що значення принципів для права полягає в тому, що вони виступають його інтегральним елементом [4, с.217]. На думку авторів академічного курсу з адміністративного права, в суб'єктивному розумінні принцип означає основне припущення, передумову, в об'єктивному розумінні – вихідний пункт, першооснову. У принципах зміст права розкривається поглиблено, в них безпосередньо виявляється сутність права, його основи, закономірності суспільного життя, тенденції та потреби [5, с. 39, 67].

Отже, під принципами реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами необхідно розуміти закріплені на нормативно-правовому рівні основні, керівні начала, на яких базується реалізація вищевизначеного правового статусу. Так, ст. 7 КАС України закріплює принципами здійснення правосуддя в адміністративних судах [6]. Із аналізу вищевизначеного слідує, що одним із найголовніших принципів адміністративного судочинства є принцип верховенства права. Так, відповідно до ст. 8 Основного Закону України в Україні визнається та діє принцип верховенства права [7]. Отже, на підставі вищевизначеного можна дійти висновку, що реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами відбувається, зокрема, з урахуванням принципу верховенства права під час здійснення адміністративного судочинства, який передбачає, що права та свободи осіб визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Наступним принципом здійснення адміністративного судочинства виступає

похідний від принципу верховенства права – принцип законності. Даний принцип як і принцип верховенства права отримав своє законодавче закріплення в положеннях Основного Закону України, відповідно до ст. 6 якого органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. При цьому, згідно зі ст. 113 Конституції України, Кабінет Міністрів України в своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України. Відповідно до ст. 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [7]. У зв'язку із цим варто погодитись з позицією стосовно того, що принцип законності притаманний лише демократичним державам, оскільки він є антиподом сваволі та беззаконня, припускає пов'язаність всіх органів держави правовими нормами, діє в їх рамках і в ім'я їх реалізації. Вимога законності рівною мірою стосується вищих органів державної влади, інших державних органів, які ухвалюють у межах своєї компетенції підзаконні акти (сфера правотворчості), посадових осіб, а також громадських організацій, комерційних корпорацій, громадян (сфера правореалізації) [8, с. 445-446].

У КАС України принцип законності розкривається в низці положень. Зокрема, відповідно до ст. 9 вищенаведеного нормативно-правового акта суд при вирішенні справи керується принципом законності, відповідно до якого: суд вирішує справи відповідно до Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України; суд застосовує інші нормативно-правові акти, прийняті відповідним органом на підставі, в межах повноважень та в спосіб, передбачені Конституцією та законами України; у разі невідповідності нормативно-правового акта Конституції України, закону України, міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або іншому правовому акту суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу; у разі виникнення в суду сумніву під час розгляду справи щодо відповідності закону чи іншого правового акта Конституції України, вирішення питання про конституційність якого належить до юрисдикції Конституційного Суду України, суд звертається до Верховного Суду України для вирішення питання стосовно внесення до Конституційного Суду України подання щодо конституційності закону чи іншого правового акта; якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що встановлені законом, то застосовуються правила міжнародного договору; у разі відсутності закону, що регулює відповідні правовідносини, суд застосовує закон, що регулює подібні правовідносини (аналогія закону), а за відсутності такого закону суд виходить із конституційних принципів і загальних засад права (аналогія права) [6].

Отже, як принцип реалізації правового статусу особи, в тому числі правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справах про адміністративні правопорушення адміністративними судами, принцип законності реалізується у всіх формах його прояву та містить наступні елементи. По-перше, це наявність установлених Конституцією та законами правових основ діяльності органів судової

влади, порядку їх організації компетенції, правового статусу суддів. Другим елементом структури принципу законності є організаційно-правовий механізм, що забезпечує своєчасне та неухильне виконання чинного законодавства органами судової влади.

Наступним принципом, на якому будується адміністративне судочинство, а отже й реалізація правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами є принцип рівності всіх учасників адміністративного процесу перед законом і судом. Так, відповідно до ст. 10 КАС України всі учасники адміністративного процесу є рівними перед законом і судом. При цьому не може бути привілеїв чи обмежень прав учасників адміністративного процесу за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками [6]. Варто зазначити, що вищенаведене законодавче положення фактично дублює положення ст. 24 Конституції України [7]. Окрім цього, аналізуючи нормативно-правове закріплення вищенаведеного принципу реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами, варто зазначити, що він знайшов своє відображення в Кодексі професійної етики судді, який було затверджено 24 жовтня 2002 року V з'їздом суддів України. Так, відповідно до вищенаведеного акта суддя при здійсненні правосуддя не повинен допускати проявів учасниками процесу чи іншими особами неповаги до людини за ознаками раси, статі, національності, релігії, політичних поглядів, соціально-економічного становища, фізичних вад тощо [9].

Рівність перед законом – це однакове застосування положень, закріплених у законодавстві до всіх громадян. Поняття рівності перед судом не відрізняється істотно від рівності перед законом. Рівність учасників процесу перед судом означає, що всі цивільні, господарські, кримінальні, адміністративні справи вирішуються судами, які входять до судової системи судів загальної юрисдикції. У цих судах застосовуються однакові принципи судочинства. Рівність означає наділення всіх громадян, що знаходяться у правовідносинах із судом у тому чи іншому статусі, рівними процесуальними правами й обов'язками [10; 11; 12, с. 90-91].

Далі, п. 4 ч. 1 ст. 7 КАС України закріплює декілька принципів адміністративного судочинства – змагальності сторін, диспозитивності, а також принцип офіційного з'ясування всіх обставин у справі [6]. Усі вищенаведені принципи застосовуються й під час реалізації правового статусу відповідача в зв'язку із переглядом рішень у справах про адміністративні правопорушення адміністративними судами. Так, під “змагальністю” в українській мові розуміють прагнення змагатися, добитися кращих результатів у чому-небудь порівняно з іншими [13, с.464]. При цьому як слушно було зауважено, що відповідно до принципу змагальності кожна з двох сторін в адміністративному процесі має право отримувати інформацію про факти й аргументи, якими володіє інша сторона, а також користуватися однаковими можливостями надання відповіді іншій стороні. Окрім цього особи, які беруть участь у справі, вправі вільно розпоряджатися своїми матеріальними та процесуальними правами й активно впливати на процес з метою захисту прав та охоронюваних законом інтересів, проте розпорядження зазначеними правами відбувається під контролем суду [12, с. 91-92]. У цьому контексті зазначимо, що вищенаведений принцип має тісний зв'язок із

принципом диспозитивності. Під час реалізації правового статусу відповідача в зв'язку із переглядом рішень у справах про адміністративні правопорушення адміністративними судами даний принцип знаходить свій вираз в закріпленій в процесуальному законодавстві та забезпечувальній вищенаведеними судами можливості відповідача розпоряджатися своїми матеріальними та процесуальними правами для обстоювання та захисту власних, прав, свобод та інтересів [12, с. 92].

Наступним принципом реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами є принцип офіційного з'ясування всіх обставин у справі. Як слідує з ч. 4, ч. 5 ст. 11 КАС України, суд вживає передбачені законом заходи, необхідні для з'ясування всіх обставин у справі, в тому числі щодо виявлення та витребування доказів з власної ініціативи. Більш того суд повинен запропонувати особам, які беруть участь у справі, подати докази або з власної ініціативи витребувати докази, яких, на думку суду, не вистачає. У контексті вищенаведеного варто додати, що згідно із ч. 3, с. 4 ст. 70 (належність та допустимість доказів) докази, одержані з порушенням закону, судом при вирішенні справи не беруться до уваги. Окрім цього, обставини, які за законом повинні бути підтверджені певними засобами доказування, не можуть підтверджуватися ніякими іншими засобами доказування, крім випадків, коли щодо таких обставин не вишикає спору [6].

Окрему увагу в контексті досліджуваного питання слід звернути на такий принцип реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами як принцип гласності та відкритості адміністративного процесу. Так, відповідно до ч. 1, ч. 2 ст. 12 КАС України особи, які беруть участь у справі, а також особи, які не брали участі в справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси чи обов'язки, не можуть бути обмежені в праві на отримання в адміністративному суді як усної, так і письмової інформації щодо результатів розгляду справи. Кожен має право знайомитися в установленому законодавством порядку із судовими рішеннями в будь-якій розглянутій у відкритому судовому засіданні справі, які набрали законної сили. Це право може бути обмежено відповідно до закону в інтересах нерозголошення конфіденційної інформації про особу, державної чи іншої таємниці, що охороняється законом [6]. При цьому необхідно звернути увагу на те, що з метою визначення порядку доступу до судових рішень, а також забезпечення відкритості діяльності судів загальної юрисдикції, в тому числі адміністративних судів під час перегляду рішень у справах про адміністративні правопорушення, сприянню однаковому застосуванню законодавства 22 грудня 2005 року Верховною Радою України було прийнято Закон України "Про доступ до судових рішень" [14]. Також варто додати, що ніхто не може бути обмежений у праві на отримання в адміністративному суді інформації про дату, час і місце розгляду своєї справи й ухвалені в ній судові рішення [6].

Наступним принципом адміністративного судочинства є принцип забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішень адміністративного суду. Так, відповідно до ч. 1 ст. 13 КАС України особам, які беруть участь у справі, а також особам, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси чи обов'язки, забезпечується право на апеляційне та касаційне оскарження

рішень адміністративного суду, крім випадків, встановлених КАС України [6]. Разом із тим слід зазначити, що, на жаль, під час перегляду адміністративними судами рішень в справах про адміністративні правопорушення вищенаведений принцип не застосовується, так як рішення адміністративного суду в даному випадку буде остаточною й оскарженою підлягати не буде.

Окрім вищенаведених принципів, під час під час реалізації правового статусу відповідача в зв'язку із переглядом рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами застосовується принцип обов'язковості судових рішень. Так, відповідно до ч. 5 ст. 124 Конституції України судові рішення ухвалюються судами іменем України й є обов'язковими до виконання на всій території України [7]. Уточнюючи вищенаведені конституційні положення ст. 14 КАС України встановила, що судові рішення, яким закінчується розгляд справи в адміністративному суді, ухвалюється іменем України. Постанови та ухвали суду в адміністративних справах, що набрали законної сили, є обов'язковими до виконання на всій території України. При цьому невиконання судових рішень тягне за собою відповідальність, встановлену законом [6]. Відповідальність за невиконання рішень суду передбачена ст. 382 Кримінального кодексу України та ст. 185-6 КпАП України [15].

У контексті досліджуваного питання серед принципів реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами не можна оминути увагою принцип доступності мови правосуддя, який в окремих випадках забезпечується за допомогою перекладача. При цьому відповідно до ст. 68 КАС України перекладач – це особа, яка вільно володіє мовою, якою здійснюється адміністративне судочинство, та іншою мовою, знання якої необхідне для усного або письмового перекладу з однієї мови на іншу, а також особа, яка володіє технікою спілкування з глухими, німими чи глухонімими [6].

Висновки. На підставі вищенаведеного можна дійти висновку, що під принципами реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами слід розуміти закріплені на нормативно-правовому рівні основні, керівні начала, на яких базується реалізація вищенаведеного правового статусу під час проведення адміністративного процесу в зазначеній категорії адміністративних справ. Принципи реалізації правового статусу відповідача під час перегляду рішень у справ про адміністративні правопорушення адміністративними судами повинні бути виконані та дотриманні при будь-яких обставинах на будь-якій стадії розвитку адміністративно-процесуальних правовідносин, так як у протилежному випадку будуть прийняті незаконні та необгрунтовані судові рішення. Вищенаведена ситуація є вкрай неприпустимою особливо зважаючи на відсутність принципу забезпечення апеляційного та касаційного оскарження судових рішень в адміністративних справах, пов'язаних з переглядом рішень у справах про адміністративні правопорушення.

Список використаних джерел:

1. Колодій А. М. Принципи права України : монографія / А. М. Колодій. К. : Юрінком Інтер, 1998. – 208 с.
2. Юридична енциклопедія : В 6 т. / Редкол.: Ю. С. Шемпученко (голова редкол.) та ін. – К. : “Укр. енцикл”, 1998. – Т. 5 : П – С. – К. : Вид-во “Юридична думка”, 2003. – 736 с.
3. Щекин Г. В. Социальная теория и кадровая политика : монография / Г. В. Щекин. – К. : МАУП, 2000. – 576 с.

4. Уварова О. О. Шляхи дослідження правозастосовної функції принципів права / О. О. Уварова // Форум права. – 2007. – № 2. – С. 217-221 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuuv.gov.ua/e-journals/FP/2007-2/07uoofpp.pdf>.
5. Адміністративне право України. Загальна частина. Академічний курс : [підруч.] / За заг. ред. академіка НАПрН України О. М. Бандурки. – Х. : Золота миля, 2011. – 584 с.
6. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 6 лип. 2005 р. № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35–36, 37. – Ст. 446.
7. Конституція України : від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
8. Осадчий А. Процесуальні засоби захисту відповідача від адміністративного позову / А. Осадчий // Юридичний вісник. – 2014. – № 1. – С. 120–123.
9. Кодекс професійної етики судді : затверджений V з'їздом суддів України 24 жовт. 2002 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://court.gov.ua/969076/67885465345/>.
10. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції : Закон України від 17 лип 1997 р. № 475/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1997. – № 40. – Ст. 263.
11. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод // Офіційний вісник України. – 1998. – № 13.
12. Колпаков В. К. Настільна книга професійного судді при розгляді адміністративних справ. Науково-практичний посібник для судді / В. К. Колпаков, В. В. Гордєєв. – Х. : Харків юридичний, 2011. – 480 с.
13. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD) / [уклад і голов. ред. В. Т. Бусел.] – К. ; Ірпін' : ВТФ «Перун», 2009. – 1736 с.
14. Про доступ до судових рішень : закон України : від 22 груд. 2005 р. № 3262-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 15. – Ст. 128.
15. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України : від 7 груд. 1984 р. № 8073 // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.

References:

1. Kolodiy A. M. Pryntsypy prava Ukrayiny : monohrafiya / A. M. Kolodiy. K. : Yurinkom Inter, 1998. – 208 s.
2. Yurydychna entsyklopediya : V 6 t. / Redkol.: Yu. S. Shemshuchenko (holova redkol.) ta in. – K. : "Ukr. entsykl.", 1998. – Т. 5 : P – S. – K. : Vyd-vo "Yurydychna dumka", 2003. – 736 s.
3. Shchekyn H. V. Sotsyal'naya teoriya y kadrovaya polityka : monohrafiya / H. V. Shchekyn. – K. : MAUP, 2000. – 576 s.
4. Uvarova O. O. Shlyakhy doslidzhennya pravozastosovnoy funktsii pryntsyypiv prava / O. O. Uvarova // Forum prava. – 2007. – # 2. – S. 217-221 [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.nbuuv.gov.ua/e-journals/FP/2007-2/07uoofpp.pdf>.
5. Administratyvne pravo Ukrayiny. Zahal'na chastyna. Akademichnyy kurs : [pidruch.] / Za zah. red. akademika NAprN Ukrayiny O. M. Bandurky. – Kh. : Zolota mylya, 2011. – 584 s.
6. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrayiny : Zakon Ukrayiny vid 6 lyp. 2005 r. # 2747-IV // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 2005. – # 35–36, 37. – St. 446.
7. Konstytutsiya Ukrayiny : vid 28 cherv. 1996 r. // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1996. – # 30. – St. 141.
8. Osadchyy A. Protseual'ni zasoby zakhystu vidpovidacha vid administratyvnoho pozovu / A. Osadchyy // Yurydychnyy visnyk. – 2014. – # 1. – S. 120–123.
9. Kodeks profesiyanoi etyky suddi : zatverdzhenny V z'yizdom suddiv Ukrayiny 24 zhovt. 2002 r. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://court.gov.ua/969076/67885465345/>.
10. Pro ratyfikatsiyu Konventsiyi pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod 1950 roku, Pershoho protokolu ta protokoliv # 2, 4, 7 ta 11 do Konventsiyi : Zakon Ukrayiny vid 17 lyp 1997 r. # 475/97-VR // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrayiny. – 1997. – # 40. – St. 263.
11. Konventsiya pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod // Ofitsiyyny visnyk Ukrayiny. – 1998. – # 13.
12. Kolpakov V. K. Nastil'na knyha profesiynoho suddi pry roz'hlyadi administratyvnykh sprav. Naukovo-praktychnyy posibnyk dlya suddi / V. K. Kolpakov, V. V. Hordyejev. – Kh. : Kharkiv yurydychnyy, 2011. – 480 s.
13. Velykyy tлумачnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy (z dod., dopov. ta SD) / [uklad. i holov. red. V. T. Busel.] – K. ; Irpin' : VTF «Perun», 2009. – 1736 s.

14. Pro dostup do sudovykh rishen' : zakon Ukrainy : vid 22 hrud. 2005 r. # 3262-IV // Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy. – 2006. – # 15. – St. 128.

15. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennya : Zakon Ukrainy : vid 7 hrud. 1984 r. # 8073 // Vidomosti Verkhovnoyi Rady URSR. – 1984. – # 51. – St. 1122.

Рецензент: кандидат юридичних наук, доцент Дрозд О.Ю.

УДК 342.9

Кібець В.О.,

начальник територіального управління Державної
судової адміністрації України в Сумській області

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАТУСУ ДЕРЖАВНОЇ СУДОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

У статті визначено особливості адміністративно-правового забезпечення статусу Державної судової адміністрації. На підставі цих особливостей запропоновано шляхи удосконалення адміністративно-правового забезпечення статусу Державної судової адміністрації. Також, автором здійснено аналіз позицій науковців щодо даного питання.

Ключові слова: адміністративно-правове забезпечення, Державна судова адміністрація, шляхи удосконалення, нормативно-правова база, судова влада.

Кибец В.А.,

начальник територіального управління

Государственной судебной администрации Украины в Сумской области

ПУТИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ СТАТУСА ГОСУДАРСТВЕННОЙ СУДЕБНОЙ АДМИНИСТРАЦИИ

В данной статье определены особенности административно-правового обеспечения статуса Государственной судебной администрации. На основании этих особенностей предложены пути совершенствования административно-правового обеспечения статуса Государственной судебной администрации. Также, автором осуществлено анализ позиций ученых по данному вопросу

Ключевые слова: административно-правовое обеспечение, Государственная судебная администрация, пути совершенствования нормативно-правовой базы, судебная власть.

Kibets V. A.,

Head of Territorial Administration of the State
Judicial Administration Ukraine in Sumy region

WAYS OF IMPROVING ADMINISTRATIVE LEGAL FRAMEWORK STATUS OF THE STATE JUDICIAL ADMINISTRATION

In this article the peculiarities of administrative and legal support status of the State Judicial Administration. Based on these features suggested ways to improve the provision of administrative and legal status of the State Judicial Administration. Also, the author analyzes the position of scientists on the issue.

Examined that in a further reform of the judicial system in Ukraine necessary to create a modern, highly efficient system of domestic relations proceedings, becoming viable and meaningful public administration, implement close cooperation with international organizations and foreign countries experience borrowings to improve the administrative and legal status of the State Judicial Administration.

Implementation of the above measures will stimulate positive processes of building a democratic, legal and social state formation in it of civil society, increase public confidence in the courts, strengthen the independence of the judiciary, leading to a strengthening in the minds of the citizens of Ukraine-European democratic values, which in turn will accelerate integration processes and Ukraine's accession to the European Union.

Keywords: administrative and legal support, State Court Administration, ways of improvement of regulatory framework, the judiciary.